

آهای، مدعیان حامی حقوق بشر، به جنایات در فلسطین اعتراض کنید

محمد سهیمی

جنگ اسرائیل بر ضدّ مردم مظلوم فلسطین همچنان ادامه دارد. ایندوره جدید جنگ از ربودن سه نوجوان اسرائیلی و قتل آنها آغاز شد، که البته تمامی انسان دوستان، حامیان واقعی حقوق بشر، و مخالفین جنگ و صلح جویان، از جمله نگارنده، آنرا با شدت تمام محکوم میکنند. از نظر انسانی هیچ فرقی بین یک نوجوان اسرائیلی و فلسطینی نیست. [دولت بنیامین نتانیاھو از همان آغاز آگاه بود](#) که سه نوجوان به قتل رسیده بودند، ولی آنرا برای متجاوز از دو هفته پنهان کرد تا بعنوان بهانه‌ای برای آغاز دور جدیدی از سر کوب مردم فلسطین و از هم پاشیدن اتحاد حماس و دولت خود مختار فلسطین استفاده کند. در طول عملیات ارتش اسرائیل برای "یافتن" سه نوجوان اسرائیلی ۶ فلسطینی به قتل رسیدند، و صدها فلسطینی دستگیر شدند. اسرائیلی‌های تندرو نیز یک نوجوان فلسطینی را ربوده، با زور به او بنزین خورانده، و بعد [او را به آتش کشیدند](#). از همان آغاز [نتانیاھو اعلام کرد](#) که حماس مقصر ربودن سه نوجوان اسرائیلی است، ولی [کوچکترین مدرکی در باره این موضوع ارائه نداد](#). در نتیجه، ایشان به آرزوی خود رسید، و دور جدید کشتار مردم فلسطین آغاز شد.

تا لحظه نوشتن این مقاله [دستکم ۱۱۴ فلسطینی](#)، که اکثر قریب به اتفاق آنها مردم غیر نظامی هستند و [تعداد زیادی کودک و نوجوان](#)، کشته شده‌اند، و [قریب به هفتصد نفر هم مجروح شده‌اند](#). صدها بمباران توسط نیروی هوایی اسرائیل بر فراز نوار غزه انجام شده است. [دستکم یک هزار و صد هدف در غزه](#) مورد حمله قرار گرفته‌اند.

گویی اسرائیل مصمم است [که یک راه حل نهایی در باره مردم فلسطین](#) که همانا نابودی کامل آن هاست را به اجرا درآورد.

دولت‌های غربی نیز که مرتب برای اسرائیل نه تنها اشک میریزند، بلکه میلیاردها دلار کمک نظامی بدان میدهند تا برای سرکوب مردم فلسطین استفاده کند، تاکنون سکوت کرده‌اند، و یا حد اکثر اعتراض‌های دروغین و بدون نتیجه عملی کرده‌اند. پرزیدنت اوباما هم [ظاهراً پیشنهاد میانجیگری به دو طرف داده](#) است، ولی نه تنها کوچکترین قدمی بر نداشته است، بلکه [در مقاله خود در شماره امروز روزنامه هارتز](#) از اسرائیل بطور تمام قد دفاع نیز نموده است.

گویی کافی نیست که سرزمین‌های فلسطینی توسط اسرائیل از سال ۱۹۶۷، اگر نه از ۱۹۴۸، توسط اسرائیل اشغال شده است. گویی کافی نیست که به تعبیر آقای جیمی کارتر، رئیس جمهور سابق آمریکا، یک نظام آپارتاید در کرانه غربی رود اردن شکل گرفته است. گویی کافی نیست که منابع طبیعی مردم فلسطین، از جمله آب آشامیدنی آن، توسط اسرائیل به تاراج میرود. گویی کافی نیست که شهروندان اسرائیلی در سرزمین‌های اشغالی خانه‌های زیبا با استخر، باغ‌های زیبا، و بقیه امکانات را بر پا میکنند، در حالیکه یک زن حامله فلسطینی برای رسیدن به بیمارستان باید از چندین پست نظامی نیروی اشغالگر عبور کند. گویی کافی نیست که هزاران فلسطینی در زندان‌های اسرائیل بسر میبرند. گویی کافی نیست که اسرائیل حتی اجازه عبور مواد خوراکی کافی به غزه را نمی‌داد، و فقط آنقدر خوراک به مردم فلسطین می‌رسید [که دارای کمترین تعداد کالری برای نمردن بود](#).

به نظر می‌رسد که نتانیاهو و اسرائیلی‌های افراطی حق زندگی نیز برای مردم فلسطین قائل نیستند. یک عضو پارلمان اسرائیل پیشنهاد قتل عام مردم فلسطین را داده است، که در صفحه فیسبوک خود هزاران "لایک" در یافت کرده است. ایشان کودکان و نوجوانان فلسطینی را "مارهای کوچک" نامیده بود.

در همین حال، نمایندگان کنگره آمریکا، با ایستادن بر بدن مرده مردم فلسطین، قطعنامه در حمایت از اسرائیل صادر میکنند.

از همه جالب تر، گویا تر و معنی دار تر، سکوت اپوزیسیون ایرانی "همسو" با آمریکا و اسرائیل در باره این موضوع است. همان هائیکه برای جنگ در لیبی به نام "دخالیت بشر دوستانه" هورا کشیدند، توجیه تئوریک بافتند، دست زدند، سینه جلو داده و آن دفاع کردند، و تمامی آنرا به نام "دفاع" از حقوق مردم لیبی انجام دادند؛ همان هائیکه بعد از جنگ خانمان سوز لیبی، فرمان "دخالیت بشر دوستانه" در سوریه را صادر کردند، حالا سکوتشان از سکوت قبرستان‌ها نیز عمیقتر است، و از دیوار صدا بلند میشود، ولی از اینان خیر. گویی فلسطینیان بشر نیستند، و حقوق بشری ندارند. اینها که فحاشی‌های آنان به مسلمانان و باورهای مذهبی آنان در همه جا، از جمله در همین وبسایت هست، و از هیچ فرصتی برای فحاشی، آنهم به نام دفاع از دموکراسی و حقوق بشر نمی‌گذرند، حالا در لاک خود فرو رفته‌اند. نظریه پردازان وطنی "دخالیت به اصطلاح بشر دوستانه" البته که اسرائیل را محکوم نمی‌کنند، سهل است، جبهه آنان، جبهه اسرائیل است. همیشه برای اسرائیل دلسوزی کرده و دستور العمل صادر کرده بودند که: اپوزیسیون ایران باید با فشار خارجی (دولت‌های دشمن ایران) "همسو" شود. همسویی با اسرائیل، نتیجه منطقی دستورالعملی است که در بیانیه پر از دورغ‌شان در باره برنامه هسته‌ای ایران نوشته بودند. به مواضع تک تک امضاکنندگان بیانیه "همسویی" نگاه کنید، دل بسیاری از آنان برای اسرائیل می‌تپد و می‌سوزد.

نفرت از جمهوری اسلامی و جنایات آن، که میتواند کاملاً توجیه شده و درست باشد، چشم این حضرات را کور کرده است، و مغز آنان را تهی از عواطف انسانی. به مصداق "دشمن دشمن من دوست من است" اینان حتی با ابلیس هم توافق فاستی خواهند داشت، و در باره هر جنایتی که توسط امثال اسرائیل و متحدان و حامیان غربی آنها مرتکب شوند یا سکوت میکنند و یا حتی آنرا توجیه کرده و از آنها حمایت میکنند، چرا که سیل پول‌ها، بورس‌های تحصیلی، بودجه‌های چند میلیون دلاری برای وبسایت‌ها و تلویزیون‌های ماهواره‌ای خود، و غیره به سمت آنها باید همچنان در جریان باشد.

نگارنده تردیدی ندارد که توجیه‌کنندگان همچنان توجیه خواهند کرد، و "مردم اسرائیل حق دفاع از خود دارند"، شعار خانم ساکی سخنگوی وزارت خارجه آمریکا را تکرار خواهند کرد. ولی ریشه تمامی اینها اشغال سرزمین‌های فلسطینی توسط اسرائیل، غارت منابع آنها توسط اسرائیل، و ظلم غیر قابل توصیف به مردم فلسطین است، و حتی منشور سازمان ملل حق مردم کشور‌های اشغال شده توسط نیروهای خارجی برای دفاع از خود و مقاومت در برابر نیروی اشغالگر را به رسمیت شناخته است. حتی اگر تصور کنیم که جنگ جدید را فلسطینیان آغاز کرده‌اند، و اسرائیل حق دفاع از خود را دارد، هیچ گونه تناسبی بین آنچه که فلسطینیان انجام داده‌اند، و پاسخ اسرائیل به آن نیست. این پاسخ فقط جنایت جنگی است.

نگارنده تردید ندارد که توجیه‌کنندگان دوباره انگشت به سمت جمهوری اسلامی خواهند برد، همانطوری که اسرائیل انجام میدهد، ولی اسرائیل در ۱۹۴۸ تشکیل شد، سرزمین‌های باقی مانده فلسطینی در ۱۹۶۷ توسط اسرائیل اشغال شد، که هر دو سال‌ها قبل از جمهوری اسلامی بودند، و جنایات اسرائیل ده‌ها سال است که بر ضد مردم فلسطین در جریان است، و موضوع جدیدی نیست.

در عین حال بهترین عمل برای کوتاه کردن دست جمهوری اسلامی از این موضوع، اگر واقعا چنین اراده ای وجود داشته باشد، حل عادلانه مساله فلسطین است.

احترام برای حقوق بشر، دفاع از حقوق بشر مردم بیگناه و بی دفاع، و اعتراض به نقض چنین حقوقی ارزش‌های همگانی هستند. اینها نه به مذهب، نه به ملیت، نه به رنگ پوست، نه به محل زندگی، و نه به عوامل دیگر بستگی دارند.

آهای، مدعیان حقوق بشر، صدای خود را بلند کنید و به جنایات اسرائیل به مردم فلسطین اعتراض کنید. آنان که دائماً به اعدام قاتلان و متجاوزان به عنف و قاچاقچیان مواد مخدر در ایران به عنوان نقض حقوق بشر اعتراض می کنند، آنان که دائماً از افزایش اعدام این گونه افراد در دوران ریاست جمهوری حسن روحانی حرف می زنند، چرا حتی یک کلمه درباره جنایات جنگی اسرائیل حرف نمی زنند. نگارنده با مجازات اعدام مخالفت است، ولی اعتراض یکطرفه هیچ معنایی ندارد. دغدغه آنان برای حقوق بشر نیست، وگرنه خود بخوبی می دانند که شورای حقوق بشر سازمان ملل اسرائیل را بخاطر جنایات جنگی در غزه محکوم کرده است.

روی سخن نگارنده با عناصر وابسته و مواجب بگیر نیست، مخاطب این دعوت، آنانند که بدلیل نفرت از جمهوری اسلامی از اسرائیل دفاع می کنند یا جنایات آن را توجیه می کنند، چون حماس و جهاد اسلامی را متحد جمهوری اسلامی می دانند. چه توجیه وحشتناکی برای همسویی با جنایتکاران اشغالگر رژیم آپارتاید.